

VAKUF-NAMA ISMAIL-ČELEBIJE, SINA HADŽI EBU BEKROVA
IZ FOČE

Mjeseca džumade-l-uhra 1074 (31. decembra 1663 - 28. januara 1664).

Prijepis: Gazi Husrev-begova biblioteka u Sarajevu.

Opis: Tekst je na izvjesnim mjestima oštećen, napisan na turskom jeziku, na nekim mjestima nečitko.

Izdanja: Vakuf-nama dosad nije objavljena.

Tekst legalizacije:

Ono što je upisano u sadržaj ovoga dokumenta, osnovi uvakufljenja i uvjeti njegovi, ono što se zbilo na ispravan način dogodilo se preda mnom, preda mnom je utvrđeno i ja sam donio presudu o njegovoj valjanosti i neopozivosti, u cjelini i u pojedinostima, svjestan da postoje oprečna stanovišta (pravnih autoriteta), uzimajući u obzir ono što je nužno uzeti pri presudi o vakufljenju. Ja sam taj siromah hadži Ahmed, kadija, zamjenik kadije u Foči - neka mi budu grijesi oprosteni!

Tekst ovjere:

Kada mi je podnesena ova vakuf-nama, pročitao sam je od početka do kraja, pa sam našao da se slaže sa zakonom, da odgovara i osnovi i ogranku zakona, te sam je odobrio, potpisao zakonski punovažnim potpisom i dao zakonsku snagu primjene. Ja sam onaj na Njega (Boga) upućeni - Njemu hvala - hadži Muhamed, sin Alije, kadija u gradu Foči - neka obojici budu grijesi oprosteni.

Prijevod vakuf-name:

Obilna hvala i beskrajna zahvala neka je posebno i isključivo Onom koji je stvoritelj cijele vasion; Onom koji je graditelj zdanja ovoga svijeta;

Stvoritelju sunca nebeskoga; Neimaru i Graditelju koji je zakonom odabranim i jasnom vjerom zemljin prostor odlikovao i naselio plemenitim bićem - čovjekom, onda kada je bio pust, a bića na zemlji stvorio je bez nedostataka i mahana.

Neka trajna milost i spas i najljepša pohvala dospije do prosvijetljenog mezara prvaka ljudi, poštovanog Poslanika Božijega, zagovornika na Dan proživljenja; njegovo ugledno boravište je ravno nebeskom svodu, a prostirka njegova časnog harema ravna je (...), čak je možda od njega i uzvišenija.

Neka bude prosuto na hiljade zadovoljstava i beskrajna milost Svemilostivoga na čiste duše sve njegove čestite obitelji, na odabrana četiri najbliža prijatelja, na čiste duše ostalih odabranih drugova, krjeposnih žena i potomaka koji su svaki napose obnašali i vršili službe u vjeri i bili nadglednici časnih uvakufljenja - prvaka svih Božijih poslanika (Muhameda), neka je uzvišeni Bog zadovoljan svima njima.

A potom, vlasnik ove rječite isprave, ovog ispravnog lista, dobrotvor koji teži dobročinstvima, Ismail-čelebi, sin preminulog hadži Ebu Bekra, iz mahale preminulog Mustafa-paše u gradu Foči - neka Bog uveća njegov ugled i neka učini da kraj njegovih djela budu dobročinstva - utvrdio je da veliki darovi koji dolaze od strane Gospoda uzvišenoga nemaju granice ni broja, a prema smislu časnih riječi (Kur'ana): "Koliko god dobra pripremite i pošaljete za sebe, naći ćete kod Boga to dobro, i još veću nagradu. Prema časnim riječima odabranog Poslanika - neka je na njega najveća milost Gospoda koji oprašta - "Raj je kuća darežljivosti"; a on je rekao i ovo: "Prvo što će se staviti na vagu na Dan proživljenja i u vrijeme polaganja računa je lijepa ćud i darežljivost." Darežljivost i plemenitost, bez sumnje, kada nisu na svom mjestu - to je samo gubitak. Nema sumnje u to da je pohvalno svojstvo trošiti imetak u dobrotvorne svrhe, u ime uzvišenog Boga, naročito vakufljenje i žrtvovanje za opće dobro, jer to je trajno dobro djelo i vječno dobročinstvo čija je pomoć neizmjerena, korist beskrajna, čija je blagodat neprekidna poput rajske, bez nedostatka je poput Božije milosti; nagrada i plata za to je neizbrojiva i zaslužena; i - nema sumnje da je to najvrednije dobro djelo i najljepše dobročinstvo. Pošto je shvatio sadržaj časnih riječi što ih je izrekao najbolji od svih ljudi (Muhamed): "Kada čovjek umre, njegova djela prestaju, ali samo tri ostaju: sadaka koja traje, nauka koja ljudima koristi i dobro odgojeno dijete koje se za njega Bogu obraća i moli", te izreke: "Imetak je dobar u dobra čovjeka", kao i izreke: "Ovaj svijet je njiva za onaj drugi svijet"- počeo je da priprema zalihu za budući svijet. On je na ročištu u časnom šerijatskom sudu dao na zakonu zasnovanu slijedeću izjavu i izričito priznanje koje treba uvažavati:

Uvakufio sam sav svoj imetak, u čistoj namjeri i sa iskrenom nadom, za ljubav uzvišenog Boga, tražeći Njegovo zadovoljstvo na dan kada će čovjek tražiti zaklona u sjeni svojih dobročinstava, a koji se sastoji od: vlastite kuće koja ima mnogo zasebnih soba, sa bašćom koja ima rodnih i nerodnih stabala, koja se nalazi u spomenutoj mahali a što se graniči s jedne

strane mulkovima preminulog Kadri-bega i Ahmed-halife Sulejmanbegovića, sa dvije strane mulkovima sarača Abdulmumina i tabaka Derviša, te svim putevima i ostalim što pripada; (zatim) 50.600 akči novca u opticaju iz moga najvrednijeg imetka što sam ga stekao; raznih vrsta odjeće i kućnog namještaja, ostalu odjeću, robu, bakreno posuđe kojim potpuno raspolazem - ukratko, manje-više, sav svoj imetak vakufim u ime Boga, tražeći Njegovo zadovoljstvo onog dana kada će čovjek tražiti hlada pod sjenom svojih dobrih djela, vakufim u čistoj namjeri i sa čistim ciljem, uvakufljenjem na zakonu zasnovanom što se mora uvažavati. Spomenuti konak (kuću) nakon ispražnjenja, navedene pokretne i izbrojane novce - sve sam to predao muteveliji koga sam postavio, ponosu čestitih, po imenu Mehmed-čelebiji, sinu usta Čejvana, predao sam radi zadovoljenja u registar i radi upotpunjenja i dovršenja vakufljenja. On (mutevelija) je primio na upravljanje sve - spomenute novce, navedeni konak i ostale pokretne, kao što čine mutevelije drugih vakufa.

Kada je to spomenuti vakif izjavio - Bog mu dao dug život - postavio je uslov ovako: Dok njegova plemenita duša na ovom svijetu diše i dok je zaodjevena ruhom života, da on lično upravlja vakufom i kako bude smatrao da je bolje da vrši izmjene, preinačenja, umanjenje i uvećanje, smjenjivanje, povećanje i umanjenje, oduzimanje i dodavanje da bude u njegovoj ruci i kad god zaželi da to i čini. Spomenuti iznos imetka neka se na zakonit i dozvoljen način daje svake godine u promet i pod kiriju. Što god uzvišeni Bog, koji svijet hrani, dâ prihoda od novca i prinosa od roda, postavio je uslov da on lično troši imetak koji je uvakufio, prema nahodanju koje smatra da je dozvoljeno; da raspoláže predmetima kako zaželi; da mnogobrojna dobra troši u koje hoće svrhe; dok je u životu, da on lično stanuje u spomenutoj kući; ukratko, da raspoláže i upravlja kako god hoće i želi, da mu se niko ne suprotstavlja, bio bliži ili dalji (rodak). Kada dođe odredba Gospoda uzvišenoga, kada nastupi kraj života, kada iz ovoga prolaznog kruga pređe i preseli se u vječno boravište, neka onda njegova djeca i unuci, s koljena na koljeno, iz generacije u generaciju, upravljaju i raspolážu opisanim приходima, neka budu mutevelije i naziri spomenutog vakufa i neka stanuju u navedenoj kući. Nakon umiranja - Bože nas sačuvaj od uništenja - neka mutevelija bude navedeni Mehmed-čelebi i neka upravlja vakufom uz platu od deset akči dnevno, a za pet akči dnevno neka bude nazir. On će sve uvakufjene vrste pokretne imovine u ime vakufa prihvatiti, pa bilo malo bilo mnogo, on će to u prisustvu kadije prodati na licitaciji, a iznos koji se dobije pridodaće glavnici (vakufskoj).

Postavio je uslov da njegova vjenčana žena, ponos čednih žena, po imenu Aiša, dok je u životu, spomenutom kućom raspoláže i upravlja kao vakufom; kada je potrebna opravka da je ona da izvršiti. Nakon njene smrti, neka mutevelija vakufa spomenutu kuću, uz mišljenje kadije, proda na licitaciji, a njenu vrijednost pripoji spomenutom vakufu.

Navedeni vakif - primio mu Bog njegova dobročinstva - ovako je postavio uslov: Spomenuti novci neka se daju u promet radi dobiti na

dozvoljeni i na zakonu osnovan način koji se mora uvažavati, uz dobit od 10% (deset za jedanaest akči) godišnje a posredstvom mutevelije spomenutog vakufa, i to imućnim trgovcima na čijim licima su vidljivi znakovi poštenja, na čijoj koži su uočljiva svjetla moralne čestitosti. Treba se do krajnje mjere čuvati slučajeva da se novac daje zlim, tvrdoglavim, čuvati se ovih mjesta gdje postoji mogućnost da novac propadne. Neka se novac ne daje nikome ako nema jakog zaloga i jamca imetkom, ili bar jednog od to dvoje. Ako se da bankrotu ili siromahu (pa propadne), neka se namiri od mutevelije.

Od prihoda koji, milošću Boga, Gospodara uzvišenoga, nastanu od kuća, prinosa sa zemlje, od novca datoga u promet na dobit i od iskorištavanja (zemljišta), svaki dan poslije podnevne molitve u časnoj džamiji preminulog Mustafa-paše koja se nalazi u gradu Foči neka se sakuplja 30 osoba-vjernika sposobnih da ispravno uče Kur'an i neka svaki od njih po pravilima učenja Kur'ana, bez žurbe i hitnje, prouče po jedan časni džuz iz Kur'ana, gledajući u tekst Mushafa; neka svi skupa završe učenje "Božijeg govora". Nagradu od jednog časnog učenja (hatmu) neka poklone duši spomenutog vakifa; nagradu od drugog učenja Kur'ana neka poklone za dušu njegova oca, preminulog hadži Ebu Bekra; nagradu od trećeg učenja Kur'ana neka poklone za dušu njegove majke, preminule Sakine. Dnevna plata svakog od njih neka bude dvije akče. Svoje plate neka uzimaju jedanput u šest mjeseci iz gore navedene dobiti.

Jedan moralno ispravan čovjek neka na uljudan način dijeli kur'anske džuzove navedenim džuzhanima kada se sakupe poslije podnevnog namaza u spomenutoj džamiji; nakon učenja, neka od džuzhana uzme časne džuzove i neka ih stavi u sanduk. Njegova dnevna plata neka bude jedna akča.

Kada se završi časna hatma, neka neko od spomenutih džuzhana koji najljepše uči i čiji je glas dopadljiv, počne sa učenjem hatma-dove; neka na uobičajeni način prouči tri puta suru Ihlas i tekbir; onda neka prouči sure Mu'awwizatayn i kada svako završi, neka prouči tekbir; poslije toga neka prouči suru Fatiha, a iza toga suru Beqare, od početka do *'Ulā'ika humu-l-muffihūn*. Nakon toga, neka prouči časnu dovu koja se nalazi u Kur'anu i koja je ljudima poznata, od *Rabbanā taqabbal minnā innaka anta-s-samī' u-l-'alīm* do *Wa-l-ḥamdulillāhi rabbi-l-'alamin* i neka upute molitvu i zahvalnost Bogu. Potom, neka prouče malo tevhida, a onda dovu i neka se razidu. Ni jedan od spomenutih džuzhana neka ne ustaje i ne odlazi bez opravdana razloga sa tog časnog zбора. Poslije tevhida i dove, neka svi ustanu i odu. Za one koji ne prisustvuju učenju časnih džuzova, neka se stavljaju tačke; kroz šest mjeseci, neka se za svaki mjesec obračunaju tačke i neka se manje isplati. Osoba koja bude noktadži neka svoje plate prima iz mutevelijinih ruku, a prema zbrljanju tački.

Postavio je i ovakav uslov: Ako neki od džuzhana tri dana uzastopno ne dođe, ni on niti njegov učenju Kur'ana sposoban zamjenik, neka se ta služba dodijeli drugoj osobi.

Iskusni i uzorni vakif - Bog ga sačuvao od pogreške i tuge - postavio je uslov: Kada ostane upražnjeno mjesto jednog od navedenih džuzhana, ako mu bude ostao sin sposoban za učenje Kur'ana, neka mutevelija dodijeli tu službu njegovom sinu. U protivnom, neka se dodijeli onom ko je sposoban za učenje Kur'ana i koji je zaslužan, a neka se ne daje nezaslužnom. Neka se nikome ne daje više od jednog džuzza. Neka se nipošto ne daju dva džuzza jednom čovjeku.

Spomenuti vakif - Bog mu primio njegova dobra djela - postavio je uslov: Kada ostane upražnjeno mjesto jednog od džuzhana i kada mutevelija bude dodjeljivao njegovo mjesto zaslužnom čovjeku, neka ne uzima novac. Ako bi zbog same pohlepe uzimao novac, njegovo mjesto dodijelio nekome ko ne zaslužuje, ili ako bi protivno odredbi nekome dodijelio dva džuzza, on je prouzrokovao smjenjivanje i neka se posredstvom službenika vakufa njegov položaj drugome dodijeli.

Postavio je i uvjet: Nazir spomenutog vakufa neka bude čovjek poznat po povjerenju i privrženosti vjeri, koji posjeduje moralnu ispravnost, koji je pismen, vješt u vođenju računsko-blagajničkih poslova i čija je razboritost i ispravnost očita. On neka zavodi u defter vakufski prihod, mali i veliki, sitni i krupni, neka ništa ne ostavi neuknjiženo i neka sa puta istine ne skreće. Spomenuti neka uživa pet akči plate.

Postavio je i uslov: Dok je u životu spomenuti Mehmed-čelebi, on neka bude mutevelija i nazir navedenog vakufa; i dok ne pokaže pokvarenost, neka se tevljet i nazarat ne uzima iz njegovih ruku.

Poslije smrti Mehmed-čelebije, neka savremeni kadija uz znanje vakufskih službenika dodijeli položaj mutevelije onom ko je zaslužan; položaj nazira također neka da na odgovarajuće mjesto.

Darežljivi vakif - Bog mu uvećao njegov razbor i pamet - postavio je uslov: Neka ponos čestitih učenjaka po imenu Osman-efendija, sin Husejnhalife, stanovnik spomenutog grada, svaki dan poslije sabah-namaza posjećuje mezar njegovog oca, spomenutog hadži Ebu Bekra, neka po jednom prouči časnu suru Jasin, a nagradu za to neka pokloni njegovoj duši. Za to neka dnevno uživa po dvije akče plate. Poslije smrti navedenog Osman-efendije, ko god bude imam u spomenutoj džamiji, neka na opisani način vrši određenu službu i neka uživa navedenu platu.

Postavio je također uslov: Ahmed-halifa, imam džamije Sulejman-beg, neka svaki dan poslije sabah-namaza posjećuje mezar njegova brata, preminulog Mustafe, neka uči časnu suru Jasin, a nagradu za to neka pokloni njegovoj duši. Za službu neka uživa dvije akče plate dnevno. Poslije njegove smrti, neka mutevelija tu službu dodijeli zaslužnom čovjeku.

Spomenuti vakif - Bog mu primio njegova dobročinstva i učinio mu drugi svijet boljim od prvoga - postavio je uslov: Svake godine neka se rukom mutevelije kupuje mednog voska za 300 akči i neka se pale četiri svijeće na desnoj i lijevoj strani mihraba spomenute džamije.

Postavio je također uslov: Neka se u spomenutoj džamiji pali pet kandilja za dušu njegova preminulog brata Mustafe i neka se posredstvom mutevelije spomenutog vakufa godišnje troši deset vukji zejtina. Osobi koja je kajim u spomenutoj džamiji neka se dnevno daje jedna akča plate za paljenje.

Postavio je isto tako uslov: Njegova vjenčana žena, spomenuta Aiša-hatun, neka uživa dnevno deset akči plate iz murabehe spomenutog vakufa. Zauzvrat, neka ona uči poslije pet dnevnih namaza po tri časne sure Ihlas i neka ih pokloni duši vakifovoj. Poslije smrti njegove žene, spomenute Aiše, navedena plata neka se pripoji vakufskoj glavnici i neka se da u promet radi dobiti.

Također je postavio uslov: Neka se svake godine troši po hiljadu akči iz murabehe spomenutog vakufa, a rukom mutevelije, za izvanredne namete kojima je opterećena sirotinja spomenute mahale. U godinama kada nema tekalifa, ta suma neka se pripoji glavnici, a onda neka se izda i potroši uz znanje stanovnika spomenute mahale u najprikladniju svrhu.

Vakif mnogobrojnih dobara koja donose korist postavio je uslov: Od murabehe koja preteče od gore spomenutih plata neka navedeni mutevelija podigne i obnovi most koji se srušio na rijeci Tihotini (Čehotini), blizu čaršije. Kada Božijom milošću dovrši spomenuti most, viškovi navedenog vakufa neka se daju na istirbah i neka se od murabehe viškova navedenog vakufa posredstvom mutevelije upotpune plate džuzhana i neka se namire tokom godina i mjeseci oštećeni i nestali vakufski džuzovi koji se uče u džamiji preminulog sultana Bajezid-hana - neka je na njega Božija milost i oprost - koja se nalazi u spomenutom gradu (Foči), za mir svete duše Božijeg poslanika Muhameda, prvaka na oba svijeta, ponosa roda ljudskoga, najuglednijeg Božijeg poslanika, predvodnika bogobojaznih, zagovornika za grješne robove na Sudnjem danu - neka mu se Bog smiluje i spasi ga.

Osim toga, određivanje troškova i objašnjenje plata i službi neka bude u rukama mutevelije; neka se posredstvom mutevelije pravedno i umjereno, bez rasipanja i prekomjernog trošenja, troši od raznih vakufskih dobara ono što nastane u spomenutom gradu, a što je prema šerijatskom zakonu dozvoljeno i prihvatljivo i što je po mišljenju vjernika umjesno i pametno.

Zatim je vakif koji stoji pred vratima Darežljivoga - neka mu Bog primi njegova dobročinstva na najljepši način i neka udvostruči nagrade za njegova dobra djela - ovako postavio uslov: Ako ostane upražnjeno mjesto jednog službenika spomenutih uvakufljenja, izuzimajući muteveliju i nazira, ili se dogode slučajevi koji iziskuju smjenjivanje sa dužnosti i bude potrebno dodijeliti mjesto drugoj osobi, neka mutevelija dodjeljuje mjesta takvih odgovarajućim osobama i neka ne obavještava članove Carskog Vijeća. Osim mutevelije i nazira, svi službenici vakufa se postavljaju bez berata; neka se služba ne daje nekome ko pokaže berat, a što je protivno vakifovoj odredbi. Međutim, ako ostane upražnjeno mjesto mutevelije ili nazira, neka

savremene kadije službu dodjeljuju odgovarajućoj osobi i neka obavijeste carsku prijestonicu.

I postavio je odredbu: Vakufski službenici neka budu počasni naziri i neka svake godine traže od mutevelije i nazira da polože račun; neka se čuvaju mjesta odakle može vakufskim dobrima doći šteta i gubitak. Ako se potrude u bilo kome vidu besplatno u vakufskim poslovima, to je dozvoljeno.

Kada je spomenuti vakif na izloženi način završio svoje odredbe, navedeni mutevelija je izrijeком, lice u lice, potvrdio i za istinite priznao sve riječi naznačenog vakifa. Poslije toga, darežljivi vakif je krenuo drugim pravcem i izjavio: "Po pravnom mišljenju najvećeg imama, vrhovnog učenjaka, našega imama, imama svih muslimana, Ebu Hanife Numan b. Sabita, neka je Bog njime zadovoljan i neka njega zadovolji - u vakufljenju nekretnina dokazano je da ne postoji neopozivost; a po mišljenju trojice velikih pravnih učenjaka - neka je na njih zadovoljstvo Boga, Gospodara moćnoga - dokazano je da vakufljenje novaca nije pravno valjano i ja sam odustao od navedenog vakufljenja", pa je od navedenog mutevelije zatražio da mu imetak povрати.

Kada se povela parnica kod kadije čiji se potpis nalazi na zaglavlju dokumenta, čije je provođenje odluke po zakonu jasno, navedeni mutevelija je izjavio: "Po mišljenju dvojice velikih imama, dva svjetleća mjeseca - Ebu Jusufa, drugog imama, koji je božanska vijest, i Šejbanije, trećeg imama, koji je more značenja i dokaza - u vakufljenju nekretnina postoji neopozivost i mogućnost povraćaja je nedozvoljena, za odustajanje od vakufljenja nema pravne mogućnosti. Prema verziji uglednog Ensarije - neka je na njega milost Stvoritelja - i po mišljenju imama Zufere - neka je na njega milost moćnoga Gospoda - vakufljenje novca je valjano, dozvoljeno, zakonito i punovažno.

Kada je zatražena presuda od navedenog uglednog kadije, on je donio odluku da je valjanost i neopozivost u vakufljenju nekretnina, što je mišljenje dvojice imama (Ebu Jusufa i Šejbanije) jače, ono se primjenjuje i po njemu se fetve izdaju, te da je vakufljenje nekretnina valjano i neopozivo. U pitanju vakufljenja određenog iznosa novca, presudio je po mišljenju imama Zufere, a to je da je vakufska strana (interes i korist vakufa) preča i bolja.

Darežljivi vakif - neka mu njegova dobročinstva budu uvijek kao ukras na stranicama vremena - okrenuo je uzde rasprave u drugom pravcu i izjavio: "Premda je vakufljenje novca, po mišljenju poznatog imama (Zufere), valjano i zakonito, ipak uz to nije zabranjeno da budu otvorena vrata povraćaja." I kada je zatražio povraćaj imetka, navedeni mutevelija je rekao: "Iako je po mišljenju spomenutog imama (Zufere) slično neopozivosti (tj. opozivo je vakufljenje), time što je presuda kadije u predmetu o kome se raspravlja važeća - to isključuje povraćaj; i kada je zatražio presudu o

neopozivosti (vakufljenja novca), navedeni kadija - izlio Bog svoje blagodati na njega - dao je prednost neopozivosti vakufljenja i odabrao je (...)

Znajući za neslaganje mišljenja koje postoji među velikim i uglednim imamima, donio je presudu o neopozivosti vakufljenja navedenog iznosa novca i spomenutih vakufskih objekata i u pojedinostima i u cjelini, presudu punovažnu, zakonsku - da je to ispravno vakufljenje, koje se mora uvažavati i koje je čisto od rušenja (opoziva) i neuvažavanja. Dakle, donošenjem presude, svi su se saglasili i složili, te je ona postala primjenjiva. Od sada nije ostala mogućnost nikome da je pobija, obara i vrši izmjene i preinačenja; zauvijek ne ostade snage nikome od ljudi da obori i obesnaži njegove osnove i ogranke i ne ostade dozvoljeno nikome da poništi njegove odredbe i propise. Onaj ko vjeruje Stvoritelja velikog i uzvišenog, knjige i poslanike Božije, neka se ne miješa, ne upliće i ne suprotstavlja osnovnim ni sporednim odredbama spomenutih zapisanih uvakufljenja, njihovom napredovanju i rastu, odredbama, pravnoj valjanosti i neopozivosti i neka ne smatra da ih je dozvoljeno mijenjati. Ko na bilo koji način napravi prestup i pokušaj da ga obori, preinači, ošteti, izmijeni, prestupniku se nađe u pomoći ili nasilnicima ukaže pomoć, obistiniće se sadržaj jasnog ajeta: I postao je od onih čija su djela uzaludna, od onih čiji je trud propao u zemaljskom životu, a oni smatraju da su dobro činili, i biće svrstan u društvo onih što će biti kažnjeni. Ko ga izmijeni nakon što je čuo, grijeh će pasti na one što ga mijenjaju, a Bog sve čuje i zna. "Ko ga izmijeni nakon što je čuo" neka je na njega prokletstvo Božije, prokletstvo anđela i cijelog svijeta. Nagrada vakifova pada u obavezu onoga u čije ime je uvakufio dobra svoja. On (Bog) voli dobročinitelje i dobročiniteljke, nagrađuje iskrene prijatelje.

Ovo se dogodilo i zapisano je mjeseca džumade-l-uhra 1074. godine po hidžri one osobe poslije koje neće doći ni jedan poslanik Božiji (31. decembra 1663-28. januara 1664).

Hvala Bogu jedinome!

Svjedoci čina:

Ponos učenjaka časnih, Osman-efendi, imam; Ahmed-čelebi, sin Habib-efendije; Mehmed-čelebi Bešli-zade (Bešlić); hadži Mehmed-efendi, imam; Zekerija-čelebi; Ibrahim-čelebi, sin Hasan-čelebije; Ahmed-čelebi, sin Mustafa-čelebije; Selim-efendi iz kasabe Jeleč; Ibrahim-halifa, softa (učenik); Omer-čelebi, sin Ahmed-hodže, stanovnik (...); Hasan-čelebi, sin Mustafe, stanovnik (...); Mehmed-čelebi (sin) Hasan-efendije; Ahmed, muhzir; Mahmud-čelebi, sin Mehmed-bega i drugi prisutni - neka je Bog zadovoljan svima njima.

Prijevod:

Salih Trako

Handwritten text in Ottoman Turkish script, densely packed in approximately 15 columns. The script is a cursive style, likely Sika or Nasta'liq, and the text is oriented vertically on the page.

Handwritten text in Ottoman Turkish script, arranged in a structured layout. On the right side, there is a vertical column of text. To its left, there are several lines of text, some of which are enclosed in a rectangular box. The text appears to be a continuation of the document's content, possibly detailing specific provisions or names.

Handwritten text in Ottoman Turkish script, densely packed and somewhat faded. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines across the page. It appears to be a legal or administrative document, likely a vakuf-name (charter of endowment), given the page's title. The script is a cursive style characteristic of the 17th century.

Handwritten text in Ottoman Turkish script, arranged in approximately 15 horizontal lines. This section is more legible than the left page, though some parts are obscured by ink blots. It continues the narrative or legal text from the adjacent page. The text includes various characters and diacritics typical of Ottoman Turkish of that era.